

ПРИМЕДБЕ НА ПРЕДЛОГ ИЗМЕНА И ДОПУНА ЗПП-А ФОРУМА СУДИЈА ИЗ ОКТОБРА 2017. ГОД.

Члан 9.

Странке су дужне да савесно користе права која су им призната овим законом.

Суд је дужан да спречи и казни сваку злоупотребу права које имају странке у поступку.

Предлог:

Изменити и допунити став 2 овог члана на следећи начин: „Суд је дужан да спречи, казни и не призна правно дејство радње која представља злоупотребу права.“

Образложење:

Овлашћење суда да само спречи и казни злоупотребу права није довољно ефикасно у поступку: поједине радње које представљају злоупотребу, у случају када су први пут предузете, не могу бити спречене; кажњавање се ретко примењује у пракси, јер је извршење таквог решења отежано, а жалба проузрокује дуже трајање поступка. Једини ефикасан начин за спречавање злоупотребе права је непризнавање правног дејства такве радње, што је и сврха начела злоупотребе права.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ЈЕР НИЈЕ ДЕФИНИСАНО КОЈЕ СЕ РАДЊЕ МОГУ СМАТРАТИ ЗЛОУПОТРЕБОМ ПРОЦЕСНОГ ПРАВА. ОВАКОВИМ ИЗМЕНОМ ДАЈЕ СЕ ПРЕВЕЛИКА СЛОБОДА И ОВЛАШЋЕЊЕ СУДУ, А СВЕ НА ШТЕТУ СТРАНАКА, И СТВАРА МОГУЋНОСТ СУДА ДА НА НАЈГРУБЉИ НАЧИН ОТЕЖА ИЛИ ЧАК И ОНЕМОГУЋИ РАД АДВОКАТА.

Члан 91.

Пуномоћник је дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје.

Суд је дужан да у току целог поступка пази да ли је лице које се појављује као пуномоћник овлашћено за заступање. Ако утврди да лице које се појављује као пуномоћник није овлашћено за предузимање одређење радње, суд ће да укине парничне радње које је то лице предузело ако те радње странка није накнадно одобрила.

Предлог:

Допунити наведени члан одредбом да у случају сумње у истинитост пуномоћја, суд може затражити оверено пуномоћје.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕ МОЖЕ СЕ ТРАЖИТИ ОВЕРЕНО ПУНОМОЋЈЕ ИЗДАТО АДВОКАТУ.

Члан 98.

Тужба, противтужба, одговор на тужбу и правни лекови подносе се у писаном облику (поднесци).

Писану форму испуњавају и поднесци упућени суду телеграмом и електронском поштом, у складу са посебним законом.

Поднесци морају да буду разумљиви, да садрже све оно што је потребно да би по њима могло да се поступи, а нарочито: означење суда, име и презиме, пословно име привредног друштва или другог субјекта, пребивалиште или боравиште, односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника ако их имају, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца.

Ако изјава садржи захтев, странка је дужна да у поднеску наведе чињенице на којима захтев заснива, као и доказе ако је то потребно.

Писани поднесци се подносе искључиво изван рочишта и то најкасније 15 дана пре дана одржавања рочишта.

Предлог:

Изричito прописати одредбу да ће сви поднесци који буду поднети 15 дана пре одржавања рочишта бити одбачени као неблаговремени.

Алтернатива: Овакав поступак третирати као злоупотребу процесних овлашћења и омогућити новчано кажњавање

Образложење:

Неопходно је допунити одредбу члана 98 став 5 у коме је само предвиђено да се поднесци подносе искључиво изван рочишта и то најкасније 15 дана пре одржавања рочишта, а да није предвиђен санкција за непоштовање ове одредбе.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ЈЕР СТРАНКА КОЈОЈ СЕ ПОДНЕСАК ОДБАЦИ ИЗ НАВЕДЕНИХ РАЗЛОГА МОЖЕ ТАЈ ИСТИ ПОДНЕСАК ИЗДИКТИРАТИ СУДУ НА ЗАПИСНИК, А ШТО ЋЕ САМО ПРОЛОНГИРАТИ ПОСТУПАК. А АКО СЕ ПРИХВАТИ ПРЕДЛОГ У ПОГЛЕДУ ЧЛ. 9, ОНДА СУД МОЖЕ ДА УСКРАТИ АДВОКАТУ ПРАВО ДА ИЗДИКТИРА ТЕКСТ СВОГ ПОДНЕСКА, ДА ОВАКВУ РАДЊУ ТРЕТИРА КАО ЗЛОУПОТРЕБУ ПРАВА И ДА ЧЂАК КАЗНИ АДВОКАТА.

ОСИМ ТОГА, ПОСТОЈЕ СИТУАЦИЈЕ КАДА СЕ СТРАНЦИ НЕКИ ПОДНЕСАК И СУДСКО ПИСМЕНО КОЈИ ЗАХТЕВАЈУ ПОСТУПАЊЕ ОДНОСНО УСМЕНИ ОДГОВОР ДОСТАВЕ НЕПОСРЕДНО ПРЕ ОДРЖАВАЊА РОЧИШТА ОДНОСНО У ТОМ РОКУ ОД 15 ДАНА, ПА СЕ ПОСТАВЉА ПИТАЊЕ ЗАШТО БИ СТРАНКА ТРПЕЛА ШТЕТНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ЗБОГ ОЧИТОГ НЕАЖУРНОГ ПОСТУПАЊА СУДА КОЈИ ЈОЈ НИЈЕ БЛАГОВРЕМЕНО ИЗВРШИО ДОСТАВУ.

Члан 110.

Предлог за враћање у пређашње стање подноси се суду код кога је требало да се изврши пропуштена радња.

Предлог мора да се поднесе у року од осам дана, рачунајући од дана кад је престао разлог који је проузроковао пропуштање, а ако је странка тек касније сазнала за пропуштање, од дана кад је за то сазнала.

После протека 60 дана од дана пропуштања не може да се тражи враћање у пређашње стање.

Ако се враћање у пређашње стање предлаже због пропуштања рока, предлагач је дужан да истовремено са подношењем предлога предузме и пропуштену радњу.

Предлог:

Допунити став 2 наведеног члана одредбом да се у случају пропуштања рочишта за које је странка уредно позвана, сматра да је странка сазнала за пропуштање на дан одржавања рочишта

Образложење:

Различито је поступање основних и виших судова, у оцени чињенице: када је странка (тужилац) сазнала за пропуштање када је пропустила да приступи рочишту, а позив је уредно примила.

По једном мишљењу, странка која је позив уредно примила и није приступила рочишту, сазнала је за пропуштање моментом одржавања рочишта, јер је знала када и где се одржава рочиште и знала је да није приступила.

По другом мишљењу, странка је сазнала за пропуштање када је примила решење о повлачењу тужбе. Ово мишљење се оправдава тиме, да је странка тек пријемом решења о повлачењу тужбе, сазнала да рочиште није одржано. Сматрамо да оваква став није исправан, јер се поистовећују појмови пропуштања и последице пропуштања. Пријемом решења о повлачењу тужбе странка није сазнала да је пропустила рочиште, већ је сазнала за последицу пропуштања.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ЗА ИЗМЕНУ ОБЗИРОМ ДА ЈЕ НАВЕДЕНИ СТАВ АПСОЛУТНО ЈАСАН И ПРИМЕЊИВ ЗА СВЕ ПРОЦЕСНЕ РАДЊЕ. НАИМЕ, ИСТИМ ЈЕ ПРЕЦИЗНО ПРОПИСАНО ОД КАДА СЕ РАЧУНА РОК ЗА ПОДНОШЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗА ВРАЋАЊЕ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ ОДНОСНО ОД ДАНА КАДА ЈЕ ПРЕСТАО РАЗЛОГ КОЈИ ЈЕ ПРОУРОКОВАО ПРОПУШТАЊЕ, А АКО ЈЕ СТРАНКА ТЕК КАСНИЈЕ САЗНАЛА ЗА ПРОПУШТАЊЕ, ОД ДАНА КАДА ЈЕ САЗНАЛА, ПА НЕМА РАЗЛОГА ДА СЕ ИСТИ ДОПУЊУЈЕ САМО У ОДНОСУ НА ПРОПУШТЕНО РОЧИШТЕ ЈЕР БИ СЕ НА ТАЈ НАЧИН ПРАВИЛА РАЗЛИКА ИЗМЕЂУ ПРОЦЕСНИХ РАДЊИ, А ПОРЕД ТОГА БИ АДВОКАТИ И СТРАНКЕ БИЛИ ДОВЕДЕНИ У НЕПОВОЉАН ПОЛОЖАЈ ЈЕР БЕЗ ОБЗИРА НА УРЕДНУ ДОСТАВУ, ПОСТОЈЕ РАЗНИ ОБЈЕКТИВНИ И СУБЈЕКТИВНИ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ АДВОКАТ ИЛИ СТРАНКА ПРОПУСТИЛА РОЧИШТЕ, ПА ЈЕ ПРАВИЛНО ДА СЕ РОК РАЧУНА ОД ДАНА КАДА ЈЕ ПРЕСТАО РАЗЛОГ ОДНОСНО ОД ДАНА КАДА ЈЕ САЗНАЛА ЗА ПРОПУШТАЊЕ, А НЕ ОД ДАНА ОДРЖАВАЊА РОЧИШТА – НА ПР. У СЛУЧАЈУ БОЛЕСТИ ИЛИ БОРАВКА У БОЛНИЦИ СТРАНКЕ ИЛИ АДВОКАТА ИЗГУБИЛО БИ СЕ ПРАВО НА ВРАЋАЊЕ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ УКОЛИКО БИ СЕ ОВАКАВ ПРЕДЛОГ УСВОЈИО!

Члан 135.

Ако странка има законског заступника достављање се врши законском заступнику, ако у закону није другачије прописано.

Ако странка има више законских заступника односно пуномоћника, довољно је да се достављање изврши једном од њих.

Предлог:

Станкама које имају пуномоћника адвоката сва писмена(позиви, налози за таксу,...)

се достављају адвокату.

Образложенje:

Када је реч о странкама које имају пуномоћника из реда адвоката, достављање свих писмена се има вршити на адресу адвокатске канцеларије, што би се односило и на позиве који се достављају странкама током поступка, као и на сва писмена. У том смислу треба допунити и одредбу члана 135 и регулисати да ако странка има пуномоћника из реда адвоката достављање се врши адвокату.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЊИВ ПРЕДЛОГ ПОСЕБНО У ОДНОСУ НА ПОЗИВЕ ЗА САСЛУШАЊЕ СТРАНАКА И НАЛОГЕ ЗА ПЛАЋАЊЕ ТАКСИ ОБЗИРОМ ДА ЗА НЕПОСТУПАЊЕ ПО ИСТИМА ИСКЉУЧИВО СТРАНКА СНОСИ НЕГАТИВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ. АДВОКАТ НЕ МОЖЕ ПРЕУЗЕТИ ОДГОВОРНОСТ ЗА ТА ПИСМЕНА ЈЕР СЕ МОГУ ДЕСИТИ ЖИВОТНЕ СИТУАЦИЈЕ У КОЈИМА НИЈЕ У МОГУЋНОСТИ ДА СТУПИ У КОНТАКТ СА СТРАНКОМ НПР. ЗБОГ ПУТА У ИНОСТРАНСТВО, ДУЖЕГ БОРАВКА У ИНОСТРАНСТВУ ИЛИ У ЗАТВОРУ, ПРОМЕНЕ ПРЕБИВАЛИШТА О КОЈОЈ АДВОКАТ НИЈЕ ОБАВЕШТЕН И СЛ. ПА БИ У ТИМ СЛУЧАЈЕВИМА СТРАНКЕ ГУБИЛЕ ПРАВО, А МОГЛО БИ СЕ ПОСТАВИТИ ПИТАЊЕ ОДГОВОРНОСТИ АДВОКАТА ЗА ТАКВЕ ПОСЛЕДИЦЕ ДО КОЈИХ БИ ДОШЛО БЕЗ ЊИХОВЕ КРИВИЦЕ.

Члан 140.

Ако се лице коме се писмено доставља не затекне у свом стану, достављање се врши предајом писмена неком од његових одраслих чланова домаћинства који је дужан да прими писмено.

Ако се достављање врши на радном месту лица коме се писмено доставља, а то лице се ту не затекне, достављање ће да се изврши лицу које на истом месту ради, ако оно пристане да прими писмено.

Ако достављање није могло да се изврши по одредбама ст. 1. и 2. овог члана, достављање ће да се изврши прибијањем писмена на врата стана или просторија правног лица и тиме се сматра да је достављање извршено.

Предаја писмена другом лицу није дозвољена ако оно учествује у парници као противник лица коме се достављање извршава.

Члан 141.

Тужба, решење о платном налогу, пресуда, решење против ког је дозвољена посебна жалба и правни лек доставиће се лично странци, односно законском заступнику или пуномоћнику.

Ако се лице коме писмено мора лично да се достави не затекне тамо где достављање треба да се изврши, под условом да је адреса тачна, достављач ће да остави обавештење да писмено може да се преузме у суду у року од 30 дана од дана покушаног достављања. У том случају копија писмена се истиче и на огласне табли суда.

По протеку рока из става 2. овог члана, сматра се да је достављање извршено.

Обавештење из става 2. овог члана садржи: име и презиме лице коме је покушано достављање, својство у поступку, датум и час када је покушано достављање адресу на којој је покушано достављање, назнаку да писмено може да преузме у суду у

року од 30 дана, да ће копија писмена бити истакнута на огласној табли суда, као и да ће по протеку овог рока да се сматра да је достављање извршено.
Ако писмено из става 1. овог члана треба да се достави државним органима и правним лицима, достављање се врши по одредбама члана 131. овог закона.

Предлог:

I Доставу странкама у поступку треба регулисати по принципу "једном позван увек позван".

II Измена одредбе члана 140 и 141, те да се само тужба доставља лично странци, зак.заступнику или пуномоћнику.

III Прецизирање одредбе члана 141 тако да се достава у складу са овим чланом може извршити на адресу на којој лице има пријављено пребивалиште или боравиште, независно од тога да ли је то тачна адреса.

IV Потребно је допунити члан 141 у делу који се односи на остављање обавештења.

ПРИМЕДБЕ НА ПРЕДЛОГ:

1. НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ДА СЕ ДОСТАВА СТРАНКАМА ТРЕБА РЕГУЛИСАТИ ПО ПРИНЦИПУ „ЈЕДНОМ ПОЗВАН УВЕК ПОЗВАН“ ОБЗИРОМ ДА СЕ У ПРАКСИ МОГУ ПОЈАВИТИ РАЗНИ СУБЈЕКТИВНИ ИЛИ ОБЈЕКТИВНИ ОПРАВДАНИ РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СТРАНКА ИЛИ ПУНОМОЋНИК НЕ МОГУ ПРИСТУПИТИ НА ЗАКАЗАНО РОЧИШТЕ, НИТИ ОПРАВДАТИ СВОЈ НЕДОЛАЗАК (ИЗНЕНАДНО ПУТОВАЊЕ, БОЛЕСТ, ОДЛАЗАК У БОЛНИЦУ И СЛ.), ПА БИ ОВАКАВИМ РЕШЕЊЕМ СТРАНКЕ И ПУНОМОЋНИЦИ БИЛИ ДОВЕДЕНИ У ИЗУЗЕТНО НЕПОВОЉАН ПОЛОЖАЈ И ИСТИ БИ ТРПИЛИ НЕГАТИВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ОДНОСНО ШТЕТУ, А СУДОВИ БИ ЈЕДВА ДОЧЕКАЛИ ДА ЗАВРШЕ ПРЕДМЕТ ИЗ ПРОЦЕСНИХ РАЗЛОГА.
2. ПРИНЦИП «ЈЕДНОМ ПОЗВАН УВЕК ПОЗВАН» МОЖЕ ДА ДОНЕСЕ НЕСАГЛЕДИВЕ ШТЕТНЕ ПОСЛЕДИЦЕ У ПРАКСИ И ДА ОМОГУЋИ НЕВЕРОВАТНЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ. ТАКО, АКО АДВОКАТ ПРОПУСТИ РОЧИШТЕ, СУД МОЖЕ ДА ДОНЕСЕ НА ИСТОМ РЕШЕЊЕ ДА НАРЕДНО РОЧИШТЕ ОДРЖИ СЛЕДЕЋИ ДАН У 8 ЧАСОВА УЈУТРО, А АДВОКАТ НЕМА НИ ВРЕМЕНА НИ МОГУЋНОСТИ ДА СЕ ЗБОГ НЕАЖУРНОСТИ ПОРТАЛА И/ИЛИ ПИСАРНИЦЕ БЛАГОВРЕМЕНО ОБАВЕСТИ О ТОМЕ, ПА БИ МОГЛО ДОЋИ ДО ОЗБИЉНИХ ШТЕТНИХ ПОСЛЕДИЦА ПО СТРАНКУ, ТЕ БИ СЕ ПОСТАВЉАЛО ПИТАЊЕ ДОКАЗИВАЊА АДВОКАТА КАДА ЈЕ И НА КОЈИ ПОКУШАО ДА СЕ ИНФОРМИШЕ О СЛЕДЕЋЕМ ЗАКАЗАНОМ РОЧИШТУ, А НЕ БИ ПОСТОЈАО НИКАКАВ ДОКАЗ О ТОМЕ ДА ЈЕ И КАДА АДВОКАТ ДОБИО ИНФОРМАЦИЈУ.
3. ШТА КАДА СЕ ПРЕЗАКАЖЕ РОЧИШТЕ, А СТРАНКА И АДВОКАТ ИМАЈУ ИНФОРМАЦИЈУ О ПРВОБИТНОМ РОЧИШТУ? ДА ЛИ ТО ЗНАЧИ ДА БИ АДВОКАТИ СВАКО ЈУТРО У СВАКОМ ПРЕДМЕТУ ТРЕБАЛИ ДА ПРАТЕ ДА НЕМА НЕКИХ ПРОМЕНА У ЗАКАЗИВАЊУ И ДА ЛИ БИ, ОД ТАКВОГ СИЛНОГ АДМИНИСТРИРАЊА, АДВОКАТИ ИМАЛИ ВРЕМЕНА ДА СЕ БАВЕ СВОЈИМ ПОСЛОМ?
4. НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ДА СЕ САМО ТУЖБА ТРЕБА ДОСТАВИТИ ЛИЧНО ИМАЈУЋИ У ВИДУ МОГУЋЕ ШТЕТНЕ ПОСЛЕДИЦЕ НАСТАЛЕ ЗБОГ НЕПРЕДУЗИМАЊА ПРОЦЕСНИХ РАДЊИ ВЕЗАНИХ ЗА РОКОВЕ У ПОГЛЕДУ СВИХ ОСТАЛИХ

ПИСМЕНА НАБРОЈАНИХ У ЧЛ. 141 СТ.1 ЗПП. ОВДЕ СЕ ОЧИТО ИДЕ НА ТО ДА СЕ СТРАНКАМА УСКРАТИ ПРАВО ДА БЛАГОВРЕМЕНО И УРЕДНО ДОБИЈУ ОДЛУКЕ И ДА СЕ НА ТАЈ НАЧИН СМАЊИ БРОЈ ЖАЛБИ И ПОСТУПАК ЗБРЗА, А ШТО НЕМА НИКАКВЕ ВЕЗЕ НИ СА ПРАВОМ СТРАНКЕ ДА ЗАШТИТИ СВОЈА ПРАВА, НИ СА ПРАВИЧНИМ И ЗАКОНИТИМ СУЂЕЊЕМ.

5. ОБЗИРОМ ДА ВЕЛИКИ БРОЈ ЉУДИ У СРБИЈИ НЕ ЖИВИ НА ПРИЈАВЉЕНОЈ АДРЕСИ, НЕПРИХВАТЉИВ је предлог да се достава у складу са одредбом чл. 141 ЗПП може вршити само на адресу на којој лице има пријављено пребивалиште односно боравиште независно од тога да ли је тачна адреса. шта је са подстанарима, шта са лицима која живе привремено у иностранству, шта са лицима у затвору или болници и сл.
6. ОВАКАВ ПРЕДЛОГ је очито усмерен само на то да се поступци што је могуће више «збрзају» и «смандрљају» и да се направи привид законитог поступања, право на правну заштиту се претвара у обичну фарсу и фактички се иде на то да се суду омогући да се на овај начин максимално олакша посао тиме што ће предмете завршавати из процесних разлога и што ће у максималној мери покушати да онемогући расправљање, доказивање и заштиту права странака као да је правосуђе само себи циљ и као да је важна само статистика о завршеним предметима, а не основно уставно право да се сваком омогући правично и законито одлучивање о његовим правима.

Члан 151.

Свака странка претходно сама сноси трошкове које је проузроковала својим радњама.

Члан 152.

Ако странка предложи извођење доказа, дужна је да по налогу суда унапред положи износ потребан за подмирење трошкова који ће да настану поводом извођења доказа.

Ако извођење доказа предлажу обе странке, суд ће да одреди да износ потребан за подмирење трошкова положе обе странке на једнаке делове. Ако је суд одредио извођење доказа по службеној дужности, одредиће да износ положи странка на коју пада терет доказивања чињенице о којој се изводи доказ.

Ако се у току поступка странке споразумеју да се покуша медијација или суд упути странке на поступак медијације суд ће да одреди да износ потребан за подмирење трошкова овог поступка положе обе странке на једнаке делове.

Суд ће да одустане од извођења доказа ако износ потребан за подмирење трошкова не буде положен у року који суд одреди. У том случају суд ће, с обзиром на све околности, по свом уверењу да цени од каквог је значаја то што странка није у року положила износ потребан за подмирење трошкова.

Изузетно од одредбе става 4. овог члана, ако суд по службеној дужности одреди извођење доказа ради утврђивања чињеница у вези са применом члана 3. став 3. овог закона, а странке не положе одређени износ, трошкови за извођење доказа исплатиће се из средстава суда.

Образложење:

У Закону о парничном поступку, у делу о постављању привременог заступника из редова адвоката, и у делу о трошковима поступка, није регулисано: ко сноси ове трошкове, на који начин се ти трошкови поступка одређују, да ли се они предујмљују за сваку будућу радњу или одређују након спроведене радње или се о њима одлучује решењем којим се окончава поступак, на који начин се ти трошкови плаћају. Због свега нема уједначеног поступања, а јављају се и бројни проблеми око наплате и извршења решења која имају за предмет такве трошкове. Због тога сматрамо да је целисходно да се ово питање законски прецизно дефинише.

ПРИМЕДБЕ НА ПРЕДЛОГ:

НАВЕДЕНЕ ОДРЕДБЕ ПРЕЦИЗИРАТИ ТАКО ДА СЕ ТРОШКОВИ ПРИВРЕМЕНОГ ЗАСТУПНИКА ИЗ РЕДОВА АДВОКАТА ПРЕДУЈМЉУЈУ ЗА СВАКУ ПОТРЕБНУ РАДЊУ У ПОСТУПКУ И УНАПРЕД ИСПЛАЋУЈУ КАКО БИ СЕ ИЗБЕГЛО ИЛИ ДУГОТРАЈНО НАПЛАЋИВАЊЕ ТИХ ТРОШКОВА ИЛИ НЕМОГУЋНОСТ НАПЛАТЕ ЗБОГ НЕ-АЖУРНОГ ПОСТУПАЊА СУДОВА И ЛИЦА НА ЧИЈИ ТЕРЕТ ТИ ТРОШКОВИ ПАДАЈУ.

Члан 154.

Суд ће приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Ако је прописана тарифа за награде адвоката или за друге трошкове, ови трошкови одмериће се по тој тарифи.

Предлог:

Изменити члан 154 прецизирањем да ће суд приликом одлучивања које ће трошкове да накнади странци узети у обзир само оне трошкове за које је странка доказала да су за њу настали.

Образложење:

Из досадашње судске праксе произлази да се као нужни трошкови признају износи судских такси и у случају да они нису плаћени у току поступка, као и да се признају износи на име награде адвокатима, иако нема доказа да је странка адвокату платила тај износ. Трошкови подразумевају издатке који су учињени у току поступка, што значи да ти трошкови да треба да настану за странку, односно да их је странка платила и само те трошкове, уколико су нужни, суд треба да призна странци. Међутим, трошкови поступка су се поистовећивали са издацима који терете странку, без обзира да ли је странка њих платила или не, и када ће их платити. Више пута су странци која је успела у спору признавани трошкови за судске таксе, а да те таксе никада нису плаћене, па се странка неосновано обогатила на рачун супротне странке наплаћивањем тих трошкова од ње. Такође, не може се стављати знак једнакости између права адвоката на надокнаду трошкова по Адвокатској тарифи и захтева за надокнаду трошкова поступка, јер се у парничном поступку не одлучује о овом праву адвоката, него о захтеву странке за надокнаду њених трошкова, које је она замста платила. Предложеним изменама биће решен проблем наплате судске таксе, јер ће странке судску таксу плаћати, зато што им је то у интересу, а решиће се и многа недозвољена понашања странака и адвоката око уговорања висине тарифе и момента наплате.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

ОВАКВА ОДРЕДБА БИ ПОТПУНО ДЕЗАВУИСАЛА АДВОКАТСКУ ТАРИФУ И ПОСРЕДНО ДОВЕЛА ДО ФИСКАЛИЗАЦИЈЕ АДВОКАТУРЕ ИЗ СЛЕДЕЋИХ РАЗЛОГА:

СУД НЕ МОЖЕ ДА УЛАЗИ У ОЦЕНУ ПРОПИСАНЕ АДВОКАСКЕ ТАРИФЕ И ДА ОДЛУКУ О ТРОШКОВИМА НА ИМЕ ЗАСТУПАЊА ОД СТРАНЕ АДВОКАТА УСЛОВЉАВА ДОСТАВЉАЊЕМ ДОКАЗА О ТОМЕ ДА СУ ТИ ТРОШКОВИ ЗАИСТА ПЛАЋЕНИ ИЗ РАЗЛОГА ШТО СТРАНКЕ И АДВОКАТИ МОГУ СЛОБОДНО УГОВОРИТИ КАКО ЂЕ СЕ ВРШИТИ ПЛАЋАЊЕ У КОНКРЕТНОЈ СИТУАЦИЈИ (ПЛАЋАЊЕ У ПРОЦЕНТУАЛНОМ ИЗНОСУ У ОДНОСУ НА УСПЕХ У СПОРУ ОДНОСНО ПО ОКОНЧАЊУ СПОРА И СЛ.), ПА СТОГА СУД НИЈЕ ОВЛАШЋЕН ДА ИСПИТУЈЕ КАКО И КАД ЂЕ АДВОКАТ ДА НАПЛАТИ СВОЈ РАД, ВЕЋ ЈЕ ИСКЉУЧИВО ДУЖАН ДА ЦЕНИ ЗАХТЕВ СТРАНКЕ КАО ЊЕНО ПРАВО НА ТРОШКОВЕ КОЈЕ ЈЕ ИМАЛА У ПОСТУПКУ И ТО ПРЕМА ПРЕДВИЂЕНОЈ АДВОКАТСКОЈ ТАРИФИ, А ПОСЕБНО ЈЕР ПРЕМА ИСТОЈ ПРИЛИКОМ ДОСУЂИВАЊА ТРОШКОВА ПОСТУПКА СУД НИЈЕ ОБАВЕЗАН ДА ПРИМЕНИ УГОВОР О ВИСИНИ НАГРАДЕ ЗАКЉУЧЕН ИЗМЕЂУ СТРАНКЕ И АДВОКАТА

ОСИМ ТОГА, У ПРАКСИ СУДОВИ ОБАВЕЗУЈУ СТРАНКЕ ДА ПЛАТЕ ОДРЕЂЕНИЕ СУДСКЕ ТАКСЕ НАКОН ДОНОШЕЊА ОДЛУКЕ О ТРОШКОВИМА ПОСТУПКА, ПА ЈЕ НЕМОГУЋЕ ДА СЕ ОД СТРАНКЕ ТРАЖИ ДА ДОКАЗУЈЕ ДА ЛИ ЈЕ ИЗМИРИЛА СУДСКУ ТАКСУ ИЛИ НЕ И У КОЛИКОМ ИЗНОСУ, ТЕ ДА ЈОЈ СЕ ТРОШКОВИ ТАКСЕ НЕ ПРИЗНАЈУ, А ДА СЕ ОД ЊЕ НАКНАДНО ТИ ТРОШКОВИ ИПАК НАПЛАТЕ.

НАЈЗАД, ПОСТОЈИ ОПАСНОСТ ДА СЕ, АКО СЕ ОВО ПРИХВАТИ, ОД АДВОКАТА ТРАЖИ ДА ДАЈУ ПРИЗНАЦЕ О ТОМЕ ШТА СУ НАПЛАТИЛИ, ШТО МОЖЕ ДА БУДЕ ОД УТИЦАЈА НА ЊИХОВЕ ПОРЕСКЕ ОБАВЕЗЕ, А ПОРЕД ТОГА БИ АДВОКАТИ МОГЛИ ДА БУДУ И ГОЊЕНИ ЗА ФАЛСИФИКАТЕ СВАКИ ПУТ КАДА ПРОТИВНА СТРАНА ТО ЖЕЛИ ШИКАНОЗНО, ПА БИ СЕ НАШ ПОСАО СВОДИО НА ДОКАЗИВАЊЕ ДА ЈЕ У ПРИЗНАЦАМА УНЕТ ТАЧАН ИЗНОС НАПЛАЋЕНИХ СРЕДСТАВА.

СВЕ У СВЕМУ ОВО БИ БИО ПОКУШАЈ УВОЂЕЊА ФИСКАЛИЗАЦИЈЕ АДВОКАТУРЕ «НА МАЛА ВРАТА».

ОВАЈ ПРЕДЛОГ ЗАТО ОПЕТ ИДЕ ЗА ТИМ ДА СУД НЕ РАДИ СВОЈ ПОСАО И ДА СЕ НЕ МУЧИ ОБРАЧУНОМ ТРОШКОВА, ВЕЋ ДА ТО ЗА ЊЕГА УРАДИ НЕКО ДРУГИ, ТЕ ДА СУД САМО ПРЕПИШЕ ИЗНОС ИЗ ПРИЗНАЦЕ, ШТО ПРЕДСТАВЉА ЈОШ ЈЕДАН ПОКУШАЈ ДА СУД ШТО МАЊЕ РАДИ СВОЈ ПОСАО.

Члан 155.

Странка је дужна да независно од исхода парнице накнади противној странци трошкове које је проузроковала својом кривицом или случајем који се њој дододио.

Суд може да одлучи да законски заступник или пуномоћник странке накнади противној странци трошкове које је проузроковао својом кривицом.

Предлог:

I Допунити став 1 одредбом да суд неће признати трошкове поступка оној странци која је успела у спору, ако су ти трошкови настали кривицом те странке, случајем који се њој дододио или су резултат злоупотребе процесних овлашћења.

II Потребно је допунити одредбу члана 155 ЗПП-а утолико што би се предвидело да је странка дужна да независно од исхода парнице накнади противној страни

трошкове које је она имала у парничном поступку уколико је страна која је успела у парничном поступку без оправданог разлога није прихватила да покуша решавање спора медијацијом или неким другим алтернативним начином решавања спора.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕСХВАТЉИВО ЗАШТО БИ СЕ КАЖЊАВАЛА СТРАНКА КОЈА ЈЕ УСПЕЛА У ПОСТУПКУ И КОЈА ЈЕ ДОКАЗАЛА ДА ЈЕ ЊЕНА ТУЖБА БИЛА АПСОЛУТНО ОПРАВДАНА, ПА ЈЕ ОВАКАВ ПРЕДЛОГ ДОПУНЕ НЕПРИХВАТЉИВ, А ЊЕГОВ ЦИЉ ЈЕ ДА СВАКАКО НАТЕРА СВЕ СТРАНКЕ НА ОБАВЕЗНУ ФОРМАЛНУ МЕДИЈАЦИЈУ, ДА БИ СЕ ВАЉДА НАПРАВИО ПОСАО МЕДИЈАТОРИМА И ДОДАТНИ ФИНАНСИЈСКИ ТЕРЕТ СТРАНКАМА, А ШТО НА НАЈГРУБЉИ НАЧИН ОГРАНИЧАВА СЛОБОДУ ИЗБОРА СТРАНАКА, ЊЕНА ПРАВА И ВОДИ СМАЊЕЊУ ОБИМА ПОСЛА АДВОКАТА.

ОВО СВЕ ПОГОТОВУ ШТО НИКО НЕ МОЖЕ ДА ДОКАЖЕ ДА БИ МЕДИЈАЦИЈОМ СТРАНКА УСПЕЛА ДА ОСТВАРИ СВОЈЕ ПРАВО БЕЗ СУДСКОГ ПОСТУПКА, А ИЗВЕШНО ЈЕ ДА У ПОСТУПКУ МЕДИЈАЦИЈЕ НЕ БИ НИКО МОГАО ДА ОСТВАРИ СВОЈ ЗАХТЕВ У ЦЕЛОСТИ, ПА ЈЕ НЕДОПУСТИВО ДА БИЛО КО БУДЕ КАЖЊЕН ЗБОГ ТОГА ШТО ИНИЦИЈАЛНО НИЈЕ ПРИСТАО ДА ДОБИЈЕ МАЊЕ ОД ОНОГА ШТО МУ ПРИПАДА. ОВАЈ ПРЕДЛОГ ЗАТО ОПЕТ ИДЕ ЗА ТИМ ДА СУД ШТО МАЊЕ РАДИ СВОЈ ПОСАО, ДА СЕ ПРИСИЛЕ СТРАНКЕ ДА СЕ НЕ СУДЕ, ДА ИМ СЕ УСКРАТИ УСТАВОМ ГАРАНТОВАНО ПРАВО НА СУДСКУ ЗАШТИТУ И ДА СЕ СУД НЕ МУЧИ ОБРАЧУНОМ ТРОШКОВА.

ПОСТУПАК ЗА РЕШАВАЊЕ СПОРНОГ ПРАВНОГ ПИТАЊА (ГЛАВА XIV)

Члан 180.

Ако у поступку пред првостепеним судом у већем броју предмета постоји потреба да се заузме став о спорном правном питању које је од значаја за одлучивање о предмету поступка пред првостепеним судовима, првостепени суд ће по службеној дужности или на предлог странке, захтевом да покрене поступак пред Врховним касационим судом ради решавања спорног правног питања.

Суд који је покренуо поступак за решавање спорног правног питања дужан је да застане са поступком док се не оконча поступак пред Врховним касационим судом.

Члан 181.

Захтев из члана 180. став 1. овог закона треба да садржи кратак приказ утврђеног стања ствари у конкретној правној ствари, наводе странака о спорном правном питању и разлоге због којих се суд обраћа са захтевом за решење спорног правног питања. Суд ће уз захтев да приложи и сопствено тумачење спорног правног питања. Захтев се не доставља странкама на изјашњавање.

Ако странка предложи покретање поступка за решавање спорног правног питања, суд може да достави предлог другој страни ради изјашњавања у року од 15 дана од дана достављања предлога.

Првостепени суд је дужан да уз захтев за решавање спорног правног питања достави и предмет Врховном касационом суду.

Члан 182.

Врховни касациони суд ће да одбаци непотпун (члан 181. став 1) и недозвољен захтев за решавање спорног правног питања.

Захтев из става 1. овог члана је недозвољен, ако је о таквом захтеву Врховни касациони суд већ донео одлуку.

Члан 183.

Врховни касациони суд решава спорно правно питање по правилима поступка за усвајање правних ставова.

Врховни касациони суд ће да одбије да реши спорно правно питање, ако оно није од значаја за одлучивање у већем броју предмета у поступку пред првостепеним судом.

Врховни касациони суд је дужан да реши спорно правно питање у року до 60 дана од дана пријема захтева.

Члан 184.

У одлуци поводом захтева за решавање спорног правног питања, Врховни касациони суд износи разлоге којима образлаже заузето правно схватање.

Одлука из става 1. овог члана доставља се суду који је покренуо поступак и објављује на интернет страници Врховног касационог суда или на други погодан начин.

Члан 185.

Ако је Врховни касациони суд решио спорно правно питање, странке у поступку у коме се поставља исто спорно правно питање немају право да траже његово решавање у парници која је у току.

Образложење:

У претходним годинама наше правосуђе доживело је велику осуду јавности због неједнаког поступања у такозваним „масовним“ парницима, или пак због променом става у одлучивању (спорови за исплату ратних дневница; за исплату разлике пензије од стране Фонда ПИО, за исплату разлике новчане накнаде за случај незапосленост, различито тумачење законских рокова застарелости и остало). Због тога сматрамо да је нужно да се ове одредбе у потпуности измене и регулише механизам обавештавања Врховног касационог судова од стране осталих судова о постојању већег броја истоветних парница и обавези Врховног касационог суда да у хитном поступку заузме став о спорном правном питању у таквим парницима пре окончања иједног поступка. Такође је нужно да сви судова застану са поступањем. На овај начин у потпуности би било отклоњено неједнако поступање судова у истим парницима, странкама не би било повређено право на правично суђење, чиме би се смањили поступци пред Уставним судом и Европским судом за људска права. Сматрамо да се код масовних парница у ствари ради о једном спору, и такав спор мора бити решен на исти начин.

Такође у чл. 183 ст. 3 је предвиђено да ВКС спорно правно питање решава у року до 60 дана од дана пријема захтева. Поставља се питање како да поступи првостепени суд који је застао са поступком до решавања спорног правног питања и пред којим је у току већи број поступака у којима постоји потреба за заузимањем става о спорном правном питању ако ВКС не испоштује овај иначе инструктиван рок.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТАЉИВ ПРЕДЛОГ ОБЗИРОМ ДА СЕ НАВЕДЕНЕ ОДРЕДБЕ У ПРАКСИ ЈАКО МАЛО ИЛИ ГОТОВО УОПШТЕ НЕ ПРИМЕЊУЈУ ЗБОГ ЧЕГА БИ ЧИТАВУ ГЛАВУ ТРЕБАЛО ИЗБАЦИТИ, А ПОСЕБНО ЈЕР СТВАРА МОГУЋНОСТ НЕПОТРЕБНОГ ПРОЛОНГИРАЊА ИОНАКО ДУГОТРАЈНИХ ПОСТУПАКА.

Члан 204.

Ако странка отуђи ствар или право о коме тече парница, то не спречава да се парница међу истим странкама доврши.

Лице које је прибавило ствар или право о коме тече парница може да ступи у парницу уместо тужиоца, односно туженог само ако на то пристану обе странке.

У случају из става 1. овог члана пресуда има дејство и у односу на стицаоца.

Предлог:

Потребно је трећем лицу које је у току парнице стекло спорну ствар или спорно право, олакшати услове за ступање у парницу што је могуће учинити на тај начин што ће се предвидети могућност да суд том лицу дозволи ступање у парницу чак и уколико се парничне странке томе противе под одређеним условима који могу бити аналогни онима које законодавац предвиђа код преиначења тужбе.

Потребно је и у погледу дејства пресуде на стицаоца увести неки коректив, рецимо у виду савесности стицаоца.

Образложење:

Члан 204 ЗПП-а предвиђа да ако странка отуђи ствар или право о коме тече парница, то не спречава да се парница доврши међу истим странкама, затим да лице које је прибавило ствар или право о коме тече парница може да ступи у парницу уместо тужиоца односно туженог само ако на то пристану обе странке и коначно да у случају отуђења ствари или права у току парнице, пресуда има дејство и у односу на стицаоца. Нарочито споран део овог решења ЗПП је онај из одредбе става 3 чл. 204, којим је предвиђено да пресуда која се донесе у парници у којој је дошло до отуђења спорне ствари или права делује према стицаоцу без било каквих ближе одређених услова за то, па дакле чак и према стицаоцу који је савестан што су ригорознији услови у односу на оне које ЗПП предвиђа код интервенцијског дејства пресуде. Према одредби члана 204 ЗПП-а, стицалац бива везан пресудом донетом у парници у којој је расправљено и одлучено о праву чији је он титулар у међувремену постао, у парници за коју он можда није ни знао нити је у њој на билокој начин суделовао, а у којој је фактички одлучивано и одлучено о његовом грађанском субјективном праву.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

УКИНУТИ ОДРЕДБУ СТ. 3 У ЦЕЛОСТИ, БЕЗ УВОЂЕЊА БИЛО КАКВИХ КОРЕКТИВА ЈЕР ПРЕСУДА НЕ МОЖЕ ДА ПРОИЗВОДИ ДЕЈСТВО НА ЛИЦЕ КОЈЕ НИЈЕ УЧЕСТВОВАЛО У ПОСТУПКУ ОБЗИРОМ ДА ТО НА НАЈГРУБЉИ НАЧИН ТОМ ТРЕЋЕМ ЛИЦУ УСКРАЋУЈЕ ПРАВО НА СУДСКУ ЗАШТИТУ.

Члан 240.

Странка је дужна да сама поднесе исправу на коју се позива за доказ својих навода.

Уз исправу састављену на страном језику подноси се и превод исправе, оверен у складу са законом.

Ако се исправа налази код државног и другог органа, друге организације или лица, која су издала исправу у вршењу јавних овлашћења, а сама странка не може да прибави исправу, суд ће на предлог странке или по службеној дужности да је прибави.

Предлог:

Прецизирање одредбе члана 240 ст. 3 ЗПП-а да ће суд на предлог странака прибавити исправу која се налази код државног или другог органа, друге организације

и лица које је издало исправу о вршењу јавних овлашћења само у случају ако је захтев странке за издавање исправе одбијен.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

ОВАКАВ ПРЕДЛОГ ЈЕ НЕПРИХВАТЉИВ ИЗ РАЗЛОГА ШТО ДРЖАВНИ ОРГАНИ НЕ САМО ДА ОДБИЈАЈУ ЗАХТЕВЕ СТРАНАКА ЗА ПРИБАВЉАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ИСПРАВА, ВЕЋ ПО ИСТОМ И НЕ ПОСТУПАЈУ ИЛИ ПОСТУПАЈУ ИЗУЗЕТНО СПОРО И НЕВА, ПОПУНО ШТО СВЕ НЕПОТРЕБНО ДОДАТНО ПРОЛОНГИРА ПОСТУПАК, ДОК ПО ЗАХТЕВИМА СУДОВА ПОСТУПАЈУ БРЖЕ И ПРЕЦИЗНИЈЕ ОДНОСНО ПОПУНИЈЕ.

ПОРЕД ТОГА, У СИТУАЦИЈИ КАДА ЈЕ ОПШТЕПОЗНАТО ДА ДРЖАВНИ ОРГАНИ НЕ ПОСТУПАЈУ ПО ЗАХТЕВИМА СТРАНАКА И АДВОКАТА, ОВАКВА ОДРЕДБА БИ ВОДИЛА НЕПОТРЕБНОМ ГОМИЛАЊУ БЕСМИСЛЕНХИХ ЗАХТЕВА ЗА КОЈЕ СЕ ЗНА ДА ЋЕ БИТИ ОДБИЈЕНИ ИЛИ ДА ПО ЊИМА НЕЋЕ БИТИ ОДЛУЧЕНО, ШТО ПОВЕЋАВА ОБИМ ПОСЛА И АДВОКАТА И ДРЖАВНИХ ОРГАНА КОЈИМА БИ СЕ ТАКВИ ЗАХТЕВИ ПОДНОСИЛИ.

ШТА У СИТУАЦИЈИ КАДА ОРГАН ИГНОРИШЕ ЗАХТЕВ АДВОКАТА? КАДА БИ СЕ И НА КОЈИ НАЧИН СМАТРАЛО ДА АДВОКАТ НИЈЕ ДОБИО ТРАЖЕНУ ИСПРАВУ? ДА ЛИ ТО ЗНАЧИ ДА СТРАНКА НИКАДА ПРЕКО СУДА НЕ БИ МОГЛА ДА ПРИБАВИ ТАКВУ ИСПРАВУ И ОД КАКВОГ БИ ТО УТИЦАЈА БИЛО НА ЗАШТИТУ ЊЕНОГ ПРАВА?

ШТА АКО ЈЕ ЗАХТЕВ СТРАНКЕ ПРЕД ЗАСТАРОМ ИЛИ ПРЕКЛУЗИЈОМ?

ПРИХВАТАЊЕ ОВАКВОГ ПРЕДЛОГА БИ ОПЕТ УСКРАТИЛО УСТАВНО ПРАВО НА ПРАВИЧНО И ЗАКОНИТО ОДЛУЧИВАЊЕ О ПРАВУ СТРАНКЕ, А СМИСАО И ОВОГ ПРЕДЛОГА ЈЕ ДА СУДОВИ ШТО МАЊЕ РАДЕ И ДА НЕКО ДРУГИ РАДИ ЊИХОВ ПОСАО ИАКО СВИ ЗНАЈУ ДА ЈЕ ТО ПОПУНО УЗАЛУДНО.

Члан 294.

Суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбације ако утврди да:

- 1) одлучивање о тужбеном захтеву не спада у судску надлежност (члан 16);
- 2) је тужба поднета неблаговремено, ако је посебним прописима пређвиђен рок за подношење тужбе;
- 3) о истом захтеву већ тече парница;
- 4) је ствар правноснажно пресуђена;
- 5) је у истој ствари закључено судско поравнање;
- 6) не постоји правни интерес тужиоца за подношење тужбе из члана 194. овог закона;
- 7) је тужба неразумљива или непотпуна.

Пре доношења решења о одбацивању тужбе из разлога прописаних у ставу 1. овог члана, суд је дужан да одржи рочиште на коме ће тужиоцу омогућити да се изјасни о одбацивању тужбе.

Предлог:

Допунити одредбу члана 294 став 1 ЗПП-а утолико што треба дати могућност суду да тужбу одбаци уколико су се стране уговориле да ће пре покретања парничног поступка покушати са медијацијом као алтернативним начином решавања спора.

Брисати став 2.

Образложење:

Опште је позната чињеница да је став 2 овог члана изазвао велике недоумице око начина поступања: није било јасно да ли се на то рочиште позива тужени или само тужилац; да ли то рочиште важи само за тужиоца који нема пуномоћника адвоката, или за све тужиоце; како поступити по овом члану, а применити и члан 101; која је сврха тог рочишта, јер је без утицаја изјашњење тужиоца о питањима из става 1 истог тог члана, на одлуку суда-уколико наведене чињенице постоје суд мора одбацити тужбу.

Напомињемо да је овај члан у супротности је са чл. 101 Закона о парничном поступању, а неприхватљива је и са аспекта принципа 1.1 Препоруке Савета Европе о унагређењу грађанског судског поступа која предвиђа да би поступак требало да се састоји од не више од два рочишта. Јасно је да је у нашој пракси ово још увек недостижан стандард, али нам са друге стране нису потребна законска решења која нам тај стандард чине још недостижнијим.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ЗА ДОПУНУ СТ. 1 ИМАЈУЋИ У ВИДУ ДА ЈЕ УГОВАРАЊЕ МЕДИЈАЦИЈЕ ПРЕ ПОКРЕТАЊА ПОСТУПКА У ПРАКСИ ВРЛО РЕТКО.

ОДРЖАВАЊЕ РОЧИШТА ЈЕ ОПРАВДАНО САМО У ОДНОСУ НА ТАЧКУ 6 ОДНОСНО У ПОГЛЕДУ ПОСТОЈАЊА ПРАВНОГ ИНТЕРЕСА ТУЖИОЦА ЗА ПОДНОШЕЊЕ ТУЖБЕ ИЗ ЧЛ. 194, ПА ЈЕ ПРЕДЛОГ ЗА БРИСАЊЕ СТ. 2 У ЦЕЛОСТИ НЕПРИХВАТЉИВ.

Члан 352.

Пресуда се доноси и објављује у име народа.

Ако се главна расправа одржава пред већем, пресуду доносе председник већа и чланови већа који су учествовали на рочишту на коме је главна расправа закључена. Одмах по закључењу главне расправе суд доноси пресуду коју објављује председник већа.

У сложенијим предметима суд може да одложи објављивање пресуде за осам дана од дана закључења главне расправе.

У случају из члана 319. став 2. овог закона, пресуда ће да се објави најкасније у року од осам дана од дана пријема списка, односно записника.

Предлог:

Преузети решење из француског ЗПП по коме ће судија приликом закључења јавне расправе објавити пресуду или ће обавестити странке када ће пресуда бити израђена и да је могу преузети у суду.

Алтернатива

Рок за објављивање пресуде продужити, и изједначити га са роком за израду пресуде.

Образложење:

Опште је позната чињеница да због великог броја парничних предмета, пресуде се уопште не објављују, и другостепени судови из тих разлога не укидају пресуде. Предложена измена је само усаглашавање постојеће праксе са законом. Оправдано се и поставља питање: која је сврха објављивања пресуде, када рок за жалбу тече од дана достављања пресуде.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

ТРЕБА ПРЕИСПИТАТИ ИЛИ ДА СЕ ОВЕ ОДРЕДБЕ БРИШУ ИЛИ ДА СЕ УТВРДИ ПРАВНА ПОСЛЕДИЦА НЕПРИМЕЊИВАЊА ИСТИХ, А НЕ ДА СЕ ПРОДУ-

ЖАВАЈУ РОКОВИ И ДА СЕ НАСТАВИ ПРАКСА ПОТПУНОГ ИГНОРИСАЊА ОВИХ ОДРЕДБИ.

Члан 404

Ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предлог:

Допунити одредбу овог члана

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ЈЕР ЈЕ ОВА ОДРЕДБА УНОСИ ПРАВНУ НЕСИГУРНОСТ И ПОВЕЋАВА ТРОШКОВЕ, ГА ИСТУ ТРЕБА БРИСАТИ.

РОКОВИ ЗА ПОСТУПАЊЕ

Члан 301.

Суд ће да закаже и одржи припремно рочиште у року од 30 дана од дана достављања тужиоцу одговора на тужбу.

Ако тужени није поднео одговор на тужбу, а нема услова за доношење пресуде због пропуштања, суд ће припремно рочиште да закаже и одржи најкасније у року од 30 дана од дана када је истекао рок за достављање одговора на тужбу.

Члан 398. ст. 1

Првостепени суд је дужан да року од 30 дана од дана пријема решења другостепеног суда одржи рочиште на којем ће да одреди временски оквир за нову главну расправу пред првостепеним судом.

Члан 352.

Пресуда се доноси и објављује у име народа.

Ако се главна расправа одржава пред већем, пресуду доносе председник већа и чланови већа који су учествовали на рочишту на коме је главна расправа закључена. Одмах по закључењу главне расправе суд доноси пресуду коју објављује председник већа.

У сложенијим предметима суд може да одложи објављивање пресуде за осам дана од дана закључења главне расправе.

У случају из члана 319. став 2. овог закона, пресуда ће да се објави најкасније у року од осам дана од дана пријема списка, односно записника.

Члан 354.

Пресуда мора да се писано изради у року од осам дана од дана објављивања. У сложенијим предметима суд може да одложи писану израду пресуде за још 15 дана.

Изворник пресуде потписује председник већа.

Странкама се доставља оверен препис пресуде са упутством о праву на изјављивање правног лека против пресуде.

Суд је дужан да отпреми оверени препис пресуде наредног дана од дана истека рока из става 1. овог члана.

Предлог:

Измена или брисање судских рокова.

Образложение:

Када је реч о роковима у којима је суд дужан да закаже припремно рочиште, односно прво рочиште за главну расправу, као и рок у коме је суд дужан након доношења другостепене одлуке, односно укидања првостепене пресуде, да закаже прво рочиште, предлог је да се овај рок са 30 дана продужи на 90 дана, или да се предложи брисање оваквих рокова из Закона о парничном поступку.

Такође, када је реч о роковима израде пресуде, потребно је изменити одредбу члана 352 ЗПП-а и 354 ЗПП-а, утолико што би се рокови за израду пресуде ускладили са Правилником о поступку и вредновању рада судија и председника судова, те предвидети максималне рокове за објављивање и израду пресуде од 60 дана, односно не наметати обавезу објаве пресуде најкасније од 8 дана од закључења главне расправе, већ обавезати суд да у истом року који би био 60 дана суд објави и писмено изради пресуду.

ПРИМЕДБА НА ПРЕДЛОГ:

НЕПРИХВАТЉИВ ПРЕДЛОГ ДА СЕ БРИШУ ИЛИ ПРОДУЖАВАЈУ СУДСКИ РОКОВИ ЈЕР БИ НАВЕДЕНО САМО ДОВЕЛО ДО ЈОШ ВЕЋЕГ ПРОЛОНГИРАЊА ПОСТУПАКА ИМАЈУЋИ У ВИДУ ДА СЕ СУДОВИ НЕ ПРИДРЖАВАЈУ ВЕЋ ПРОПИСАНИХ РОКОВА, ПА СЕ МОЖЕ ПРЕДВИДЕТИ КАКВО БИ БИЛО ЊИХОВО ПОСТУПАЊЕ У СИТУАЦИЈАМА КАД НЕ БИ УОПШТЕ ИМАЛИ ПРЕДВИЂЕНЕ РОКОВЕ ИЛИ БИ ТИ РОКОВИ БИЛИ ТРОСТРУКО ПРОДУЖЕНИ.

□ □ □

УОПШТЕ, ОВИ ПРЕДЛОЗИ КОЈЕ СУ ДАЛЕ СУДИЈЕ СУ У НАЈВЕЋЕМ ДЕЛУ ПОТПУНО НЕПРИХВАТЉИВИ ИЗ СЛЕДЕЋИХ РАЗЛОГА:

- 1. ИСТИНА И ПРАВО НА ЗАКОНИТО И ПРАВИЧНО СУЂЕЊЕ СЕ ОЧИСТАВАЈУ У ДРУГИ ПЛАН,**
- 2. ИЗ ФОКУСА СЕ ГУБЕ СТРАНКЕ И ЊИХОВА ПОВРЕЂЕНА ПРАВА,**
- 3. СТРАНКАМА СЕ НАМЕЋУ НОВЕ ПРЕПРЕКЕ, НЕКЕ ЧАК И ПОТПУНО БЕСМИСЛЕНЕ, И ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ КАО ПРЕТПОСТАВКА ЗА ПОКУШАЈ РЕАЛИЗАЦИЈЕ ЊИХОВИХ ПРАВА КРОЗ СУДСКЕ ПОСТУПКЕ, А БИТНО ИМ СЕ СМАЊУЈЕ МОГУЋНОСТ УЧЕШЋА И ЗАШТИТЕ ТИХ ПРАВА,**
- 4. СТРАНКАМА И ПУНОМОЋНИЦИМА СЕ НАМЕЋЕ ГОМИЛА БЕСМИСЛЕНЕ АДМИНИСТРАЦИЈЕ И НЕПОТРЕБНИХ УСЛОВА КАО ПРЕТПОСТАВКА ЗА ЗАШТИТУ ИНТЕРЕСА И ПРАВА КРОЗ СУДСКИ ПОСТУПАК,**

- 5. ПОКУШАВА СЕ ДА СЕ ШТО ВИШЕ ФОРМАЛИЗУЈЕ ПОСТУПАК И СТВОРЕ ШТО ЈЕ МОГУЋЕ ВЕЋИ ПРОСТОРИ ДА СЕ ПОСТУПЦИ ЗАВРШАВАЈУ САМО ШТО БРЖЕ И ФОРМАЛНО БЕЗ СТВАРНОГ И ОЗБИЉНОГ РЕШАВАЊА ПРОБЛЕМА И ПОВРЕДЕ ПРАВА ЗБОГ КОЈИХ СУ ТИ ПОСТУПЦИ ПОКРЕНУТИ ШТО СВЕ СУДСКЕ ПОСТУПКЕ ДРАМАТИЧНО ПРИБЛИЖАВА ОБИЧНОЈ ФАРСИ.**
- 6. СУДИЈЕ СМАЊУЈУ СВОЈЕ ОБАВЕЗЕ, ПОВЕЋАВАЈУ ОВЛАШЋЕЊА И ПРОШИРУЈУ ОБИМ СВОЈЕ НЕОДГОВОРНОСТИ ЗА ОНО ШТО РАДЕ СА ОЧИТИМ ЦИЉЕМ ДА ШТО МАЊЕ РАДЕ, А ДА СЕБЕ СТАВЕ У ЦЕНТАР СВЕГА КАО ДА СУ ЈЕДИНО ОНИ, ЊИХОВО ШТО ЈЕДНОСТАВНИЈЕ РЕШЕЊЕ ПРЕДМЕТА И ЊИХОВЕ СТАТИСТИКЕ НАЈВАЖНИЈИ У СУДСКОМ ПОСТУПКУ.**